

27/11/2015

Quins socis comercials són rellevants per als últims membres de la Unió Europea?

L'ampliació de la Unió Europea (UE) cap a l'est el 2004 va suposar un important repte econòmic i social. En aquest article s'analitzen els efectes que aquesta ampliació van provocar en la direcció i composició del comerç dins de la UE. Els resultats mostren que tot i que els fluxos comercials entre els nous membres (UE10) i els antics membres (EU15) es van intensificar a partir del 2004, l'efecte va ser molt més significatiu entre els països de la UE10.

La UE ha experimentat un dels processos d'integració més complets des de la seva creació el 1957. La seva cinquena ampliació va ser una de les més radicals, ja que va suposar l'entrada de deu nous països, vuit d'ells Països d'Europa Central i Oriental (PECOS).

D'acord amb la literatura econòmica, l'abolició de les barreres comercials hauria d'intensificar el comerç entre els països que hagin signat un acord comercial. Tanmateix,

això no va ser tan obvi en el cas de la nova UE-25 a causa de les fortes relacions econòmiques i socials existents entre els PECOS i els països de l'antiga Unió Soviètica.

Amb l'objectiu d'abastar aquesta qüestió, es crea una base de dades recopilant informació sobre els fluxos comercials entre la UE10 i 180 països, diferenciant entre sis sectors econòmics i abastant el període 1999-2011. A través d'un model economètric, s'examinen les variacions en la intensitat i direcció de les exportacions i importacions dels països de la UE10.

S'han detectar tres resultats interessants. En primer lloc, els intercanvis comercials entre els països de la UE10 i UE15 es van intensificar a partir del 2004. No obstant això, aquest efecte no va ser homogeni en tots els sectors: les exportacions d'aquells sectors que contenien productes amb un alt valor tecnològic (com per exemple, maquinària i vehicles o altres articles manufacturats) van patir un descens. En segon lloc, hi va haver una redirecció de les exportacions provinents de la UE10 des dels països de l'antiga Unió Soviètica cap a altres socis comercials, el que indica que les fortes relacions econòmiques entre aquests dos grups van desaparèixer a partir del 2004. Finalment, s'identifica una forta intensificació dels fluxos comercials (principalment en les importacions) entre els propis països del grup UE10.

Per tant, aquest treball troba evidència que la integració comercial entre els antics i nous membres de la UE a partir del 2004 no va ser tan forta com s'esperava. Es destaquen dos motius que podrien ajudar-nos a comprendre aquest resultat. El primer motiu estaria relacionat amb la competitivitat dels països de la UE10 en determinats sectors, especialment els compostos per béns que contenen un alt valor tecnològic, mentre que el segon motiu estaria relacionat amb les preferències dels consumidors.

No obstant això, seria interessant investigar més a fons aquests arguments per poder dissenyar i implementar polítiques específiques que ajudin a impulsar la integració econòmica i social dins de la UE. D'una banda, algunes polítiques sectorials podrien solucionar el problema de competitivitat existent en alguns sectors. D'altra banda, el desenvolupament de polítiques multiculturals podria promoure una identitat europea comuna a tots els països.

Alicia Gómez Tello

Departament d'Economia Aplicada
alicia.gomez@uab.cat

Referències

[View low-bandwidth version](#)